

درس شماره ۱۲: اضافه کردن «ی» در حالت اضافه

در حالت اضافه، هر حرفی باید حرکت کسره بگیرد.

در کلماتی که حرف پایانی آنها دارای حرکتی نیست و در اصطلاح «سیرشده» و بی صدا نامیده می‌شود، گذاشتن حرف «ی» در جلو آنها لازم است. این واژه‌ها بیشتر به «الف»، «واو» و «ها» خوانده نشده پایان می‌یابد؛ مانند:

گلوی، سبوی، ابروی، جای، پای، کوچه ی (کوچه)، خانه ی (خانه)

اما در واژه‌هایی که حرف پایانی آنها «سیرنشده» و صدادار است، مانند جلو، پرتو، پلو، نو و مانند اینها، افزودن «ی» نادرست است و هیچ پیشینه‌ای در زبان فارسی ندارد.

مثال: جلوی من، کفش نوی برادرم و پلوی چرب

تصحیح: جلو من، کفش نو برادرم و پلو چرب